

พัฒนาการสิทธิพลเมืองของกลุ่มอดีตทหารจีนคณะชาติ (ก๊ก มิน ตั๋ง)

และกลุ่มอดีตพรรคคอมมิวนิสต์มาลายา

The Development of Civil Rights of the Former Chinese Nationalist Troops
(Kuo Min Tang) and the Former Communist Party of Malaya

วฤณดา วงศ์โรจน์¹, นิพนธ์ โซะเฮง²

Varunada Vongrot¹, Nipon Sohng²

ทำวิจัยเมื่อ พ.ศ. 2562

Email : varunada@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการของรัฐบาลไทยต่อกลุ่มอดีตทหารจีนคณะชาติ (ก๊ก มิน ตั๋ง) และกลุ่มอดีตพรรคคอมมิวนิสต์มาลายาเมื่อได้อพยพเข้าสู่ประเทศไทยแล้ว ซึ่งนำไปสู่การเกิดสถานภาพทางบุคคลใหม่ของทั้งสองกลุ่มและเพื่อศึกษาการได้มาซึ่งสิทธิพลเมืองของกลุ่มบุคคลดังกล่าวตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน ผลการวิจัยพบว่า รัฐบาลไทยใช้นโยบายในการจัดการแก้ไขปัญหาที่สำคัญ 2 อย่าง ได้แก่ นโยบายด้านการควบคุมและปกครองที่มุ่งเน้นด้านความมั่นคงของประเทศเป็นหลักโดยใช้ฝ่ายทหารเป็นผู้ควบคุมดูแลรับผิดชอบกับนโยบายการบูรณาการชาติด้านเศรษฐกิจ โดยการให้ที่ดินทำกินในครอบครัวละ 15 ไร่ เพื่อให้กลุ่มบุคคลดังกล่าวมีความมั่นคงด้านอาชีพ ในขณะเดียวกันด้านสังคมและวัฒนธรรม รัฐบาลไทยใช้นโยบายการผสมกลมกลืนความเป็นไทยเพื่อให้กลุ่มดังกล่าวสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมไทยได้ง่ายขึ้นแต่กลุ่มดังกล่าวก็ยังสามารถ

¹ นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการเมือง คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

¹ Doctoral Student. Doctor of Philosophy Program in Politics. Faculty of Political. Ramkhamhaeng University, Thailand.

² คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

² Faculty of Political. Ramkhamhaeng University, Thailand.

*ได้รับบทความ: 7 ตุลาคม 2563; แก้ไขบทความ: 24 พฤศจิกายน 2563; ตอบรับการตีพิมพ์: 25 พฤศจิกายน 2563

Received: October 7, 2020; Revised: November 24, 2020; Accepted: November 25, 2020

รักษาอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ของตนเองได้อย่างเสรีและในด้านสิทธิพลเมืองที่ให้แก่กลุ่มดังกล่าว หลังจากที่ได้กลายเป็นประชากรของรัฐไทยแล้วการได้รับสิทธิพลเมืองเป็นไปตามหลักการรับรองและให้ความคุ้มครองสิทธิของพลเมืองที่บัญญัติอยู่ในรัฐธรรมนูญและกฎหมายระหว่างประเทศ ซึ่งประกอบด้วย สิทธิในสัญชาติ เสรีภาพในการเดินทางและเคลื่อนย้ายถิ่นที่อยู่ เสรีภาพในการประกอบอาชีพ เสรีภาพในการแสดงอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ และสิทธิทางการเมือง อย่างไรก็ตาม ในขณะปัจจุบันบุคคลทั้งสองกลุ่มยังคงประสบปัญหาด้านสิทธิในสัญชาติ เสรีภาพในการประกอบอาชีพ และสิทธิทางการเมืองบางอย่าง เนื่องจากรัฐบาลไทยยังคงจำกัดขอบเขตของสิทธิดังกล่าวเพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติและงานด้านความมั่นคงของประเทศเป็นหลัก

คำสำคัญ : 1. สิทธิพลเมือง 2. กลุ่มอดีตทหารจีนคณะชาติ(ก๊ก มิน ตั๋ง) 3. กลุ่มอดีตพรรคคอมมิวนิสต์มลายา

ABSTRACT

The objective of the research article were to investigate Thai government management towards a group of former Chinese soldiers (Kuomintang) and a group of former Malaya communist who had already immigrated to Thailand, leading to new status of both 2 groups and also to investigate acquisition of civil rights of both groups, given by Thai government from the past until nowadays. The data collecting was based on documentary research and in-depth interview with key informants. The study result showed that Thai government has implemented policies to tackle 2 important problems as follows: controlling and governing policy has mainly used for national security, primarily under military supervise and responsibility. National economic integration policy has also used by providing 15 rai of arable land for each family so as to empower occupational security of those groups. Meanwhile, in term of social and cultural aspect, Thai government has adopted not only Thainess assimilation integration policy in order that such groups could adjust easily to Thai society but also such groups were able to freely maintain their ethnic identity. Regarding to civil rights given to such groups after becoming a citizen of Thai state, acquisition was based on principle of the recognition and protection of citizens' rights legislated in Constitution and International Law, including nationality rights, freedom of movement and residence movement, freedom of occupation, freedom of expression of ethnic identity and political rights. However, at present both groups

are still facing national rights, freedom of careering and some political rights issues. This is because Thai government continues to restrict the scope of these rights to protect mainly national interest and national security.

Keywords : 1. Civil Rights 2. The Former Chinese Nationalist Troops (Kuo Min Tang) 3. The Former Communist Party of Malaya

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ในยุคสงครามเย็น (Cold War) ระหว่างปี พ.ศ. 2490-2534 ประเทศไทยเป็นอีกหนึ่งประเทศที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาผู้ลี้ภัยที่มีการอพยพหลบหนีเข้ามาในดินแดนไทยกันเป็นจำนวนมาก อาจเป็นเพราะลักษณะทางภูมิประเทศที่มีชายแดนอยู่ติดกับประเทศเพื่อนบ้านทำให้ง่ายต่อการลักลอบหนีข้ามพรมแดนเข้ามาโดยใช้เส้นทางตามธรรมชาติ และด้วยประเทศไทยยึดมั่นต่อหลักมนุษยธรรมจึงได้ให้ความช่วยเหลือกับผู้ลี้ภัยที่อพยพหนีตายจากภัยสงครามซึ่งทำให้ในสมัยนั้นเกิดเป็นปรากฏการณ์ในการจัดตั้งค่ายผู้ลี้ภัยหรือศูนย์ผู้อพยพชั่วคราวกระจายไปทั่วประเทศ เช่น ค่ายชาวเวียดนามอพยพ ค่ายชาวลาวอพยพ และค่ายชาวกัมพูชาอพยพ เป็นต้น (อมรา พงศาพิชญ์ พลศักดิ์ จิรไกรศิริ และธเนศ วงศ์ยานนาวา, 2525 : 130) จนในเวลาต่อมาผู้ลี้ภัยอพยพในกลุ่มต่างๆ ที่เข้ามาและอาศัยอยู่ในประเทศไทยเป็นเวลานานได้สร้างปัญหาโดยเป็นเพราะว่าเมื่อสถานการณ์ภายในประเทศต้นทางของผู้ลี้ภัยอพยพกลับเข้าสู่ภาวะปกติแล้วในบางกลุ่มไม่ยอมเดินทางกลับแต่เลือกตั้งถิ่นฐานและสร้างครอบครัวอยู่ในไทยอย่างถาวร จึงทำให้ทางรัฐบาลไทยต้องออกนโยบายและมาตรการแก้ไขปัญหากับผู้ลี้ภัยอพยพที่ตกค้างอยู่ในดินแดนไทยโดยการกำหนดสถานะให้เป็นชนกลุ่มน้อยของประเทศไทยและพิจารณาให้สถานะทางบุคคลที่เป็นไปตามหลักกฎหมายคนเข้าเมือง กฎหมายสัญชาติ และกฎหมายทะเบียนราษฎร

กลุ่มอดีตทหารจีนคณะชาติ (ก๊ก มิน ตั๋ง) และกลุ่มอดีตพรรคคอมมิวนิสต์มลายา ถือว่าเป็นกลุ่มผู้ลี้ภัยในยุคสงครามเย็นโดยเป็นกลุ่มที่ถูกปลดอาวุธในดินแดนไทยและขอลี้ภัยทางการเมืองเข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศซึ่งทางรัฐบาลไทยได้กำหนดสถานะในขั้นแรกให้เป็นคนต่างด้าวชนกลุ่มน้อยที่ยังสามารถได้รับการพัฒนาสถานะทางบุคคลที่ดีขึ้นได้และแม้ว่าทั้งสองกลุ่มได้อาศัยอยู่ในประเทศไทยเป็นเวลานานจนจนในปัจจุบันสามารถสร้างครอบครัวที่มั่นคงและมีรุ่นบุตรหลานที่เกิดในไทยแต่ในเรื่องสิทธิของพลเมืองอาจยังไม่ได้รับสิทธิที่เท่าเทียมกับสิทธิของบุคคลที่มีสัญชาติไทยโดยมีความเป็นต่างด้าวในอดีตที่ยังเป็นเครื่องกีดขวางจนทำให้ไม่สามารถได้รับสิทธิพลเมืองที่สมบูรณ์ ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาพัฒนาการสิทธิพลเมืองของกลุ่มอดีตทหารจีนคณะชาติ (ก๊ก มิน ตั๋ง) และกลุ่มอดีตพรรคคอมมิวนิสต์มลายาโดยต้องการศึกษาถึงภูมิหลังและสภาพปัญหาของทั้งสองกลุ่มที่จะ

เชื่อมโยงไปสู่การกำหนดนโยบายในการแก้ไขปัญหาและแนวทางการจัดการกับทั้งสองกลุ่ม จนกระทั่งเมื่อเข้ามาเป็นประชากรในประเทศไทยแล้ว ผู้ศึกษาต้องการทราบถึงการได้มาซึ่งสิทธิพลเมืองของทั้งสองกลุ่มตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบันอีกทั้งยังคงมีสิทธิใดบ้างที่เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการดำรงชีวิต

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาการจัดการของรัฐบาลไทยที่นำไปสู่การเกิดสถานภาพทางบุคคลใหม่ของกลุ่มอดีตทหารจีนคณะชาติ (ก๊ก มิน ตั๋ง) และกลุ่มอดีตพรรคคอมมิวนิสต์มลายา

2.2 เพื่อศึกษาการได้มาซึ่งสิทธิพลเมืองของกลุ่มอดีตทหารจีนคณะชาติ (ก๊ก มิน ตั๋ง) และกลุ่มอดีตพรรคคอมมิวนิสต์มลายาตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน

3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

3.1 ก่อให้เกิดข้อมูลทางวิชาการและข้อมูลพื้นฐานการศึกษาที่เกี่ยวกับพัฒนาการสิทธิพลเมืองของกลุ่มอดีตทหารจีนคณะชาติ (ก๊ก มิน ตั๋ง) และกลุ่มอดีตพรรคคอมมิวนิสต์มลายา

3.2 เพื่อเสนอข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาสิทธิพลเมืองของชนกลุ่มน้อยในกลุ่มชาติพันธุ์อื่นๆ ที่อาจสามารถลดช่องว่างความเหลื่อมล้ำด้านสิทธิมนุษยชนที่เกิดขึ้นในสังคมไทย

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ที่ทำการศึกษาวิเคราะห์จากเอกสารและการสัมภาษณ์ในเชิงลึกของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในกลุ่มตัวอย่างโดยมีการกำหนดประเด็นที่ต้องการศึกษาเพื่อนำมาใช้เป็นกรอบการวิเคราะห์ตามแนวคิดและทฤษฎีของชนกลุ่มน้อย แนวคิดสัญชาติและแนวคิดสิทธิพลเมือง ทั้งนี้รูปแบบการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการนำข้อมูลมาวิเคราะห์เป็นข้อความบรรยาย(Descriptive) ซึ่งข้อมูลที่ได้มาจากการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงการวิเคราะห์เนื้อหา(Content Analysis) จากเอกสารทางวิชาการต่างๆ และวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงอุปนัย(Inductive Analysis) ที่เป็นการนำข้อมูลจากการลงพื้นที่ศึกษาในภาคสนามมาประมวลกับกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิเคราะห์เพื่อทำความเข้าใจกับปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วจึงนำไปสร้างเป็นข้อสรุปอุปนัย (Induction) (สุรางค์ จันทวานิช, 2561 : 131-133)

5. ผลการวิจัย

5.1 ผลการวิจัยการจัดการของรัฐบาลไทยที่นำไปสู่การเกิดสถานภาพทางบุคคลใหม่ของกลุ่มอดีตทหารจีนคณะชาติ (ก๊ก มิน ตั๋ง) และกลุ่มอดีตพรรคคอมมิวนิสต์มลายา พบว่า ด้วยภูมิหลัง

และสภาพปัญหาของทั้งสองกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของประเทศไทยทำให้รัฐบาลไทยต้องกำหนดแนวทางการจัดการในการแก้ไขปัญหาต่างๆกับทั้งสองกลุ่มโดยมีข้อสรุปผลการวิจัยดังนี้

5.1.1 กลุ่มอดีตทหารจีนคณะชาติ (ก๊ก มิน ตั๋ง) ด้วยภูมิหลังของกลุ่มอดีตทหารจีนคณะชาติ (ก๊ก มิน ตั๋ง) เป็นชาวจีนที่อาศัยอยู่ในเขตมณฑลยูนนาน ประเทศจีน แต่เนื่องจากภัยแห่งสงครามกลางเมือง (Civil War) ที่ฝ่ายทหารจีนคอมมิวนิสต์มีชัยชนะเหนือฝ่ายรัฐบาลจีนคณะชาติในปี พ.ศ.2492 ทำให้ชาวบ้านที่มีความหวาดกลัวในอิทธิพลของทหารจีนคอมมิวนิสต์ทยอยหนีออกนอกประเทศโดยข้ามพรมแดนเข้ามาในเขตดินแดนของประเทศพม่าและได้เข้าร่วมกับกองทัพทหารจีนคณะชาติเพื่อต่อสู้กับทหารจีนคอมมิวนิสต์ที่กำลังเคลื่อนไหวก้าวและหลบซ่อนตัวอยู่ตามเมืองต่างๆ ตามแนวตะเข็บชายแดนของพม่าและสร้างศูนย์บัญชาการทหารอยู่ที่เมืองสาต รัฐฉาน (Robert H.Taylor, 1973 : 12-13) แต่เมื่อทางรัฐบาลพม่าได้ล่วงรู้ถึงการรุกรานและลักลอบสร้างกองทัพทหารจีนคณะชาติอยู่ภายในเขตดินแดนอธิปไตยของตนจึงมีปฏิกิริยาตอบโต้ด้วยการใช้กำลังในการผลักดันและขับไล่ให้ออกนอกประเทศมาตั้งแต่ในปี พ.ศ.2493 จนกระทั่งเป็นผลสำเร็จในปี พ.ศ.2504 ที่สามารถขับไล่กลุ่มทหารจีนคณะชาติในกองทัพที่ 3 และกองทัพที่ 5 ซึ่งเป็นกลุ่มทหารตกค้างในชุดสุดท้ายที่หลงเหลืออยู่ในดินแดนพม่าและผลจากการถูกขับไล่ของกลุ่มทหารจีนคณะชาติออกนอกดินแดนพม่าต้องยอมรับว่าได้ก่อให้เกิดผลกระทบกับประเทศไทยโดยเป็นเพราะทหารกลุ่มนี้ได้เลือกหลบหนีข้ามฝั่งเข้ามาสู่ดินแดนทางภาคเหนือของไทยในพื้นที่จังหวัดเชียงรายและเชียงใหม่จำนวน 2,500 คน (ชัยโชค จุลศิริวงศ์, 2541 : 72) และถึงแม้ว่าในช่วงแรกรัฐบาลไทยประกาศไม่ยอมรับกลุ่มทหารจีนคณะชาติที่หลบหนีเข้ามาแต่ทางรัฐบาลไทยก็ไม่ได้มีมาตรการขั้นเด็ดขาดในการจัดการให้ออกนอกประเทศทำให้ทหารกลุ่มนี้สามารถถืออาวุธเคลื่อนไหวด້อย่างเสรีในเขตดินแดนอธิปไตยไทย อีกทั้งได้ใช้อำนาจของกลุ่มสร้างเขตพื้นที่อิทธิพลขึ้นมาภายในหมู่บ้านบนพื้นที่ภูเขาสูงตามแนวชายแดนในจังหวัดเชียงรายและจังหวัดเชียงใหม่รวมถึงการทำการมาหากินเพื่อการเลี้ยงชีพด้วยการลักลอบค้าสิ่งผิดกฎหมายโดยเฉพาะการค้ายาเสพติดบริเวณสามเหลี่ยมทองคำ (Kaemmanee Charoenwong, 2004 : ออนไลน์) ซึ่งกลายเป็นการเข้ามาสร้างปัญหาที่ส่งผลกระทบอย่างร้ายแรงต่อความมั่นคงของประเทศไทย จนกระทั่งในปี พ.ศ.2513 รัฐบาลไทยตัดสินใจดำเนินนโยบายต่างๆที่ใช้ในการแก้ไขปัญหาและวางแนวทางการจัดการกับกลุ่มทหารจีนคณะชาติอย่างจริงจังซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1.1.1 นโยบายการควบคุมและการปกครอง ตามมติคณะรัฐมนตรีในวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2513 ที่มีคำสั่งให้เจ้าหน้าที่รัฐไทยเข้าปลดอาวุธและแปรสภาพกลุ่มอดีตทหารจีนคณะชาติ(ก๊ก มิน ตั๋ง) ให้เป็นพลเรือนในสถานะเป็นผู้ลี้ภัยและให้กองบัญชาการทหารสูงสุดเป็นหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบ หลังจากนั้นรัฐบาลไทยจึงกำหนดสถานภาพทางบุคคลใหม่กับกลุ่มอดีตทหารจีนคณะชาติ (ก๊ก มิน ตั๋ง) โดยในขั้นแรกให้มีสถานะเป็นผู้ลี้ภัยอพยพ ที่เป็นคนเข้าเมืองผิด

กฎหมาย แต่เนื่องด้วยสถานการณ์ทางการเมืองภายในประเทศไทยสมัยนั้นที่กำลังเผชิญหน้ากับภัยคุกคามจากลัทธิคอมมิวนิสต์ที่สร้างความรุนแรงในหลายพื้นที่ทั่วประเทศ กลุ่มอดีตทหารจีนคณะชาติ (ก๊ก มิน ตั๋ง) จึงอาสาทำคุณประโยชน์ความดีให้กับประเทศไทยด้วยการเสียสละเข้าร่วมต่อสู้กับผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ในพื้นที่ทางภาคเหนือเพื่อแลกกับการพัฒนาสถานะของกลุ่มอดีตทหารจีนคณะชาติ (ก๊ก มิน ตั๋ง) ให้ดีขึ้นโดยในขณะนั้นรัฐบาลไทยได้พิจารณาเห็นชอบให้กลุ่มอดีตทหารจีนคณะชาติ (ก๊ก มิน ตั๋ง) มีสถานะเป็นคนเข้าเมืองโดยชอบด้วยกฎหมายและได้รับสิทธิในสัญชาติไทยเป็นกรณีพิเศษรวมถึงการได้รับสิทธิและสวัสดิการต่างๆ จากรัฐบาลไทย (กาญจนะ ประภาศวุฒิสาร, 2546 : 174,189-190)

จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2527 สมัยรัฐบาลพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ได้มีคำสั่งยุติการพิจารณาให้สถานะทางบุคคลกับกลุ่มอดีตทหารจีนคณะชาติ (ก๊ก มิน ตั๋ง) รวมถึงมีคำสั่งให้เปลี่ยนแปลงหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบตามมติคณะรัฐมนตรีในวันที่ 12 มิถุนายน พ.ศ.2527 ที่กำหนดให้กระทรวงมหาดไทยเข้ามาดูแลรับผิดชอบแทนหน่วยงานทางทหารและออกนโยบายทางด้านความมั่นคงในระเบียบกระทรวงมหาดไทยเพื่อใช้ในการควบคุมกลุ่มอดีตทหารจีนคณะชาติ (ก๊ก มิน ตั๋ง) ซึ่งการดำเนินนโยบายต่างๆ ของรัฐบาลในยุคสมัยนี้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินชีวิตของผู้คนในกลุ่มอดีตทหารจีนคณะชาติ (ก๊ก มิน ตั๋ง) อย่างสิ้นเชิงโดยเป็นเพราะว่าทำให้การได้รับสิทธิต่างๆ ที่ควรได้รับในแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกันตามสถานะทางบุคคลที่มีอยู่หลากหลาย อันได้แก่ บุคคลที่มีสถานะเป็นบุคคลที่มีสัญชาติไทย คนต่างด้าวเข้าเมืองโดยชอบด้วยกฎหมายและคนต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมาย สำหรับบุคคลที่มีสถานะเป็นคนต่างด้าวยังคงต้องอยู่ในการควบคุมของเจ้าหน้าที่รัฐตามที่ประกาศของกระทรวงมหาดไทยซึ่งจะแตกต่างไปจากบุคคลที่มีสัญชาติไทยที่ไม่ต้องอยู่ในการควบคุมตามกฎหมายดังที่กล่าวเพราะการมีสถานะเป็นบุคคลที่มีสัญชาติไทยถือว่าสถานะความเป็นคนต่างด้าวได้สิ้นสุดลงไปแล้ว

5.1.1.2 นโยบายการบูรณาการชาติ เป็นนโยบายที่รัฐบาลไทยนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาเพื่อก่อให้เกิดความผสมกลมกลืนกลายเป็นไทย (Assimilation) อันประกอบด้วย 1) นโยบายการส่งเสริมเรียนรู้เอกลักษณ์ของชาติและความเป็นพลเมืองไทยผ่านทางระบบการศึกษาในโรงเรียน ซึ่งเป็นนโยบายที่รัฐบาลไทยต้องการให้กลุ่มอดีตทหารจีนคณะชาติ (ก๊ก มิน ตั๋ง) สามารถเรียนรู้วัฒนธรรมประเพณีของไทยควบคู่ไปกับการปลูกจิตสำนึกความเป็นไทยจึงมีการจัดตั้งโรงเรียนไทยอยู่ในพื้นที่ของหมู่บ้านและผลลัพธ์ที่ได้จากการดำเนินนโยบายสามารถทำให้ภายในหมู่บ้านมีสภาพความเป็นอยู่ที่แปรเปลี่ยนไปจากเดิมโดยผู้คนในกลุ่มค่อยๆ หายใจยอมรับในวิถีชีวิตของสังคมไทย แต่ทั้งนี้ด้วยความเป็นชาตินิยมจีนที่มีอยู่ในตัวผู้คนจึงยังคงทำให้กลุ่มอดีตทหารจีนคณะชาติ (ก๊ก มิน ตั๋ง) รักษาขนบธรรมเนียมประเพณีจีนเอาไว้ให้สืบทอดต่อไปในรุ่นทายาทโดยเฉพาะอย่างยิ่งในวัฒนธรรมทางภาษา ซึ่งรัฐบาลไทยเองก็ไม่ได้ปิดกั้นหรือกีดกันให้ทุกคนในกลุ่มต้องกลายมาเป็นคนไทยโดย

ละทิ้งจากอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์เดิมของตนเพียงแต่ต้องการให้คนกลุ่มนี้สามารถอยู่ร่วมกับชาวไทยได้อย่างปกติ 2) มาตรการให้ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจ เป็นนโยบายที่รัฐบาลไทยต้องการให้มีอาชีพที่สุจริตไม่หันกลับไปประกอบอาชีพค้าฝิ่นโดยการจัดหาที่ดินทำกินให้กับครอบครัวละ 15 ไร่ และให้หน่วยงานราชการไทยจัดฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจที่ทำรายได้สูง โดยเลือกพันธุ์พืชที่ไม่ส่งผลกระทบต่อชาวไทยในพื้นที่ราบ อีกทั้งได้มีการส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จนในปัจจุบันในหลายหมู่บ้านกลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัด อย่างเช่นในหมู่บ้านสันติคีรี บนดอยแม่สลอง อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย

5.1.2 กลุ่มอดีตพรรคคอมมิวนิสต์มลายา ในอดีตกลุ่มคนเหล่านี้เป็นสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์มลายาซึ่งเป็นกองกำลังติดอาวุธที่ต่อต้านการปกครองของประเทศมาเลเซียมาตั้งแต่ในยุคสงครามโลกครั้งที่สอง จนกระทั่งความขัดแย้งทางการเมืองภายในประเทศมาเลเซียทวีความรุนแรงมากขึ้นและนำไปสู่การประกาศใช้ภาวะฉุกเฉินทั่วทั้งประเทศตั้งแต่ในปี พ.ศ.2491 ผลจากการที่รัฐบาลมาเลเซียประกาศกฎอัยการศึกและใช้มาตรการปราบปรามพรรคคอมมิวนิสต์มลายาอย่างหนัก ทำให้ทางพรรคคอมมิวนิสต์มลายาตกอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่ค่อยดีเพราะจำนวนสมาชิกของพรรคในขณะนั้นลดเหลือน้อยลงไปอย่างมาก (ธานินทร์ ณะอม, 2527 : 5) จนในปี พ.ศ.2503 ในส่วนของกองกำลังสังกัตกรม 3 กรม 8 และกรม 12 ได้ตัดสินใจนำกำลังคนในกลุ่มของตนประมาณ 500 คน ข้ามพรมแดนเข้ามาในเขตดินแดนของไทยโดยกระจายกำลังคนออกไปอาศัยอยู่ตามแนวตะเข็บชายแดน ไทย-มาเลเซียในพื้นที่จังหวัดยะลา นราธิวาส และสงขลา(Chin Peng, 2003 : 326-328) ซึ่งการกระทำดังกล่าวนั้นถือว่าเป็นรากฐานอำนาจของขบวนการโจรก่อการไม่สงบโดยเป็นเพราะว่าเมื่อพรรคคอมมิวนิสต์มลายาเข้ามาเคลื่อนไหวและหลบซ่อนตัวอยู่ในเขตดินแดนไทยได้มีการเผยแพร่ลัทธิคอมมิวนิสต์และสร้างฐานมวลชนใหม่ให้กับทางพรรคอันเป็นการสร้างความเดือดร้อนให้กับประเทศไทยเป็นอย่างมากจึงทำให้รัฐบาลไทยต้องดำเนินนโยบายทางด้านความมั่นคงกับพรรคคอมมิวนิสต์มลายา โดยในที่นี้สรุปมาเป็นผลการศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

5.1.2.1 นโยบายการควบคุมและการปกครอง รัฐบาลไทยได้ดำเนินนโยบายด้านความมั่นคงทางการทหารที่มุ่งเน้นงานปราบปรามร่วมกับรัฐบาลมาเลเซียซึ่งเริ่มมาตั้งแต่ในปี พ.ศ. 2492 โดยจัดตั้งเป็นหน่วยงานปราบปรามร่วมและต่อมาได้ยกระดับความร่วมมือเป็นกองกำลังผสมชุดเฉพาะกิจเพื่อดำเนินการป้องกันการขยายตัวของลัทธิคอมมิวนิสต์ จนกระทั่งมาถึงในยุคสมัยรัฐบาลของพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ที่มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ 66/2523 เรื่อง นโยบายในการต่อสู้เพื่อเอาชนะคอมมิวนิสต์ และทางกองทัพบกที่ 4 ได้ออกเป็นคำสั่งที่ 448/2524 เรื่อง นโยบายใต้ร่มเย็น ซึ่งถอดแบบความคิดจากนโยบาย 66/2523 มาเป็นแนวปฏิบัติจนประสบผลสำเร็จโดยเป็นเพราะว่าทำให้สมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์มลายาทยอยออกจากป่ามาเข้าร่วมเป็นผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย ตั้งแต่ในปี พ.ศ. 2530 และขยายผลจนกระทั่งมีการลงนามยุติการต่อสู้เพื่อสร้างสันติภาพระหว่าง

พรรคคอมมิวนิสต์มลายากับรัฐบาลมาเลเซียโดยมีรัฐบาลไทยเป็นสักขีพยานในวันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ. 2532 (กิตติ รัตนฉายา, 2538 : 291) ภายหลังจากนั้นทางรัฐบาลไทยจึงกำหนดสถานภาพใหม่ให้กับกลุ่มอดีตพรรคคอมมิวนิสต์มลายาโดยให้เป็นตามมติคณะรัฐมนตรีในวันที่ 30 ตุลาคม พ.ศ.2533 ที่มีคำสั่งให้เข้าไปปลดอาวุธและมอบหมายให้กองทัพบกที่ 4 เป็นผู้ดูแลรับผิดชอบโดยกำหนดสถานะให้กับชาวจีนมาเลเซียเป็นคนต่างด้าวเข้าเมืองโดยชอบด้วยกฎหมาย จนต่อมาได้รับพัฒนาสถานะให้เป็นบุคคลที่มีสัญชาติไทยตามมติคณะรัฐมนตรีในวันที่ 24 ธันวาคม พ.ศ.2545 อันเป็นการให้สัญชาติไทยในกรณีพิเศษ

5.1.2.2 นโยบายการบูรณาการชาติ รัฐบาลไทยได้ดำเนินงานนโยบายการบูรณาการชาติให้กับกลุ่มอดีตพรรคคอมมิวนิสต์มลายาเพื่อต้องการให้คนกลุ่มนี้สามารถดำรงชีวิตในสังคมไทยได้ตามปกติภายหลังออกจากป่าเข้าร่วมเป็นผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย อันประกอบไปด้วย 1) มาตรการให้ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจ โดยการจัดหาที่ดินทำกินให้กับครอบครัวละ 15 ไร่ การให้ความช่วยเหลือในการปลูกสร้างบ้านและระบบสาธารณูปโภคต่างๆ ที่จำเป็นภายในหมู่บ้านโดยจะแบ่งออกเป็น 2 หมู่บ้านได้แก่ หมู่บ้านปิยะมิตร 1-5 และหมู่บ้านจุฬาภรณ์พัฒนา 9-12 ในเขตพื้นที่จังหวัดยะลา นราธิวาส และสงขลา รวมถึงในส่วนราชการอื่นๆ ที่เข้ามามีบทบาทในการส่งเสริมและให้ความรู้เกี่ยวกับการเพาะปลูกพืชพันธุ์ต่างๆ ที่สร้างรายได้ให้กับครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความรู้ในการเพาะปลูกดอกไม้เมืองหนาวจนในปัจจุบันพื้นที่ของหมู่บ้านปิยะมิตร 2 ได้กลายเป็นสถานที่สำคัญด้านการท่องเที่ยวของอำเภอเบตง 2) การบูรณาการทางด้านวัฒนธรรม ในส่วนนี้ถือว่ารัฐบาลไทยไม่ได้มีนโยบายใดที่เป็นการกล่อมเกลางานวัฒนธรรมให้กับกลุ่มอดีต พคม. แต่ความผสมกลมกลืนให้กลายเป็นไทยเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติโดยที่ชาวจีนมาเลเซียได้ตระหนักถึงความจำเป็นในการใช้ภาษาไทยเพื่อเข้ามาอยู่ในสังคมเดียวกับคนไทยจึงมีการฝึกฝนพูดและเขียนภาษาไทยด้วยตนเองแต่อย่างไรก็ตาม คนกลุ่มนี้ยังคงยึดถือปฏิบัติตามความเชื่อและวัฒนธรรมของชาวจีนโดยเฉพาะการสืบทอดทางวัฒนธรรมทางภาษาที่มีความโดดเด่นอยู่ในพื้นที่

5.2 ผลการวิจัยเรื่องการได้มาซึ่งสิทธิพลเมืองของทั้งสองกลุ่ม พบว่า การได้รับสิทธิพลเมืองเป็นไปตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญไทยและกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองกับกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดยในที่นี้ได้สรุปประเด็นสิทธิพลเมืองออกเป็น 5 ประเด็นดังต่อไปนี้

5.2.1 สิทธิในสัญชาติ จากการศึกษาพบว่า แม้ไม่ได้มีบทบัญญัติอยู่ในรัฐธรรมนูญไทย แต่ถือเป็นหลักการรับรองให้ความคุ้มครองในกฎหมายระหว่างประเทศและรัฐไทยได้ออกกฎหมายสัญชาติไทยมาตั้งแต่ในอดีตในปี พ.ศ.2454 กล่าวคือ พระราชบัญญัติแปลงสัญชาติ ร.ศ.130 จนกระทั่งถึงปัจจุบันคือ พระราชบัญญัติสัญชาติ พ.ศ.2508 ฉบับที่ 5 พ.ศ.2555 โดยการประกาศบังคับใช้กฎหมายสัญชาติสามารถนำมาพิจารณาถึงการได้รับสิทธิในสัญชาติของทั้งสองกลุ่มที่สามารถ

แบ่งออกเป็นสองกลุ่มตามสิทธิ อันได้แก่ กลุ่มแรกเป็นสิทธิในสัญชาติไทยของรุ่นบุตรที่เกิดในไทย ในทางกฎหมายสัญชาติถือว่าบุคคลที่เกิดในไทยแต่มีบิดามารดาไม่ได้เป็นคนไทยให้เป็นบุคคลที่ได้รับ สัญชาติไทยจากการเกิดตามหลักดินแดน แต่ทั้งนี้ในยุคสมัยหนึ่งที่รัฐบาลไทยมีความหวาดระแวงภัย จากลัทธิคอมมิวนิสต์โดยเฉพาะในชนกลุ่มน้อยจึงออกคำสั่งเป็นประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 337 (หรือ ปว.337) ที่ระบุให้ถอนสัญชาติไทยกับบุตรที่เกิดในไทยขณะบิดามารดามีสถานะเป็นคนต่างด้าว เข้าเมืองผิดกฎหมาย(หรือเป็นชนกลุ่มน้อย)และไม่ให้สัญชาติไทยกับบุตรของชนกลุ่มน้อยนับตั้งแต่นั้น มีการประกาศใช้กฎหมายฉบับดังกล่าวในปี พ.ศ. 2515 ซึ่งส่งผลทำให้บุตรของชนกลุ่มน้อยทั้งหมด กลายเป็นคนไร้สัญชาติที่ไร้สิทธิเช่นเดียวกับบิดามารดา จนต่อมาทางรัฐบาลไทยได้แก้ไขปัญหาคือ เกิดขึ้นโดยปรับปรุงแก้ไขกฎหมายสัญชาติเพื่อเยียวยาในรุ่นบุตรของชนกลุ่มน้อยที่ได้รับผลกระทบ จากการถูกถอนสัญชาติและไม่ได้รับสัญชาติไทยให้ได้รับสิทธิในสัญชาติไทยกลับคืนมา ดังที่ปรากฏให้ เห็นในพระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 ตามมาตรา 7 ทวิ วรรคสอง และพระราชบัญญัติ สัญชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2551 ตามมาตรา 23 และในปัจจุบันกล่าวได้ว่าปัญหาทางกฎหมายถือว่า ได้รับการแก้ไขสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี แต่ทั้งนี้ผลจากการศึกษาได้มีข้อค้นพบถึงปัญหาสิทธิในสัญชาติ ที่เกิดขึ้นกับรุ่นบุตรที่เกิดในไทยอันเกิดจากการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่รัฐในอดีตที่มีข้อผิดพลาดในการ บันทึกข้อมูลไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของบุคคลและการบริหารจัดการงานที่ล่าช้าโดยไม่เข้าใจถึงเงื่อนไข ทางกฎหมายที่ซับซ้อนจนทำให้บุคคลในรุ่นบุตรของกลุ่มอดีตทหารจีนคณะชาติ (ก๊ก มิน ตั๋ง) ยังไม่ได้ รับสิทธิในสัญชาติมาจนถึงปัจจุบันนี้

กลุ่มที่สองเป็นสิทธิในสัญชาติของรุ่นบิดามารดา ในทางกฎหมายสัญชาติถือว่าบุคคลที่เป็น ชาวต่างชาติหรือผู้ที่ไม่ได้เกิดในไทยเป็นบุคคลที่ได้รับสัญชาติไทยภายหลังการเกิดโดยต้องเป็นผู้ ยื่นคำร้องขอเป็นบุคคลที่มีสัญชาติไทยที่ใช้ช่องทางกระบวนการแปลงสัญชาติเป็นไทย แต่ทั้งนี้ใน กรณียของทั้งสองกลุ่มถือว่าเป็นการยื่นคำร้องขอเป็นบุคคลที่มีสัญชาติไทยในกรณีพิเศษตามความ เห็นชอบของมติคณะรัฐมนตรีโดยมีบริบททางการเมืองในยุคสมัยนั้นเป็นเครื่องกำหนดที่ทำให้ได้รับ สัญชาติไทยซึ่งจะเป็นไปตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัติสัญชาติ พ.ศ. 2508 มาตรา 11 (1) แต่อย่างไร ก็นี่ ช่องทางการได้รับสิทธิในสัญชาติเป็นกรณีพิเศษของทั้งสองกลุ่มได้มีช่วงระยะเวลาที่กำหนดซึ่งพอ สิ้นสุดระยะเวลา สำหรับบุคคลที่ตกค้างจากการไม่ได้รับเข้ารับการแปลงสัญชาติเป็นไทยในกรณีพิเศษ ต้องเข้าช่องทางตามปกติ โดยในปัจจุบันยังคงมีกลุ่มคนตกค้างในกลุ่มอดีตทหารจีนคณะชาติ (ก๊ก มิน ตั๋ง) จำนวน 907 คน และกลุ่มอดีตพรรคคอมมิวนิสต์มลายา จำนวน 4 คน ที่ยังไม่อาจสามารถเข้าสู่ กระบวนการแปลงสัญชาติเป็นสัญชาติไทยได้สำเร็จ

5.2.2 เสรีภาพในการเดินทางและเลือกถิ่นที่อยู่ เป็นหลักให้การรับรองและคุ้มครอง กับบุคคลที่มีบทบัญญัติอยู่ในรัฐธรรมนูญไทยและกฎหมายระหว่างประเทศ แต่ทั้งนี้ผลจากการศึกษา พบว่า ในขณะที่ทั้งสองกลุ่มมีสถานะเป็นผู้ลี้ภัยหรือคนเข้าเมืองที่ผิดกฎหมายไม่สามารถเข้าถึง

เสรีภาพในข้อนี้ได้เพราะต้องถูกจำกัดสิทธิให้อาศัยอยู่แต่ในพื้นที่ที่ทางราชการไทยได้กำหนดไว้เท่านั้น โดยเป็นไปตามเงื่อนไขที่กฎหมายระบุไว้และไม่ถือว่าขัดต่อหลักกฎหมายระหว่างประเทศ จนเมื่อบุคคลผู้นั้นได้รับการพัฒนาสถานะเป็นคนต่างด้าวเข้าเมืองโดยชอบด้วยกฎหมายแล้วจึงจะถือว่าเป็นผู้ที่มีเสรีภาพในการเดินทางและเคลื่อนย้ายถิ่นที่อยู่ แต่ทั้งนี้ยังคงต้องอยู่ภายใต้กรอบของกฎหมายที่ใช้กับคนต่างด้าวในสองฉบับ คือ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 กับพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. 2493 ที่ยังคงประกาศบังคับใช้อยู่จนถึงในปัจจุบัน

5.2.3 เสรีภาพในการประกอบอาชีพ จากการศึกษาพบว่า เป็นหลักให้การรับรองและคุ้มครองกับบุคคลที่มีบทบัญญัติอยู่ในรัฐธรรมนูญไทยกับกฎหมายระหว่างประเทศ แต่ความเป็นคนต่างด้าวในประเทศไทยไม่สามารถประกอบอาชีพได้อย่างเสรีโดยไม่ถือว่าขัดต่อหลักกฎหมายระหว่างประเทศ โดยเป็นเพราะว่าการจำกัดเสรีภาพในข้อนี้ได้ให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่รัฐบาลในอดีตได้ประกาศบังคับใช้ในกฎหมายการสงวนอาชีพไว้ให้กับคนไทยทำจนกระทั่งในปัจจุบันเป็นการประกาศของกระทรวงแรงงาน เรื่อง กำหนดงานที่ห้ามคนต่างด้าวทำ พ.ศ.2563 ดังนั้นภายใต้เงื่อนไขทางกฎหมายที่กำหนดไว้จึงทำให้ทั้งสองกลุ่มต้องปฏิบัติตามในขณะที่มีสถานะเป็นคนต่างด้าวในประเทศไทย แต่อย่างไรก็ดี จากการศึกษาถึงเสรีภาพในข้อนี้ของทั้งสองกลุ่มผู้ศึกษาพบว่า เป็นกลุ่มที่ได้รับโอกาสและความช่วยเหลือจากฝ่ายทหารในการสร้างอาชีพให้มีความมั่นคงโดยได้รับการจัดสรรที่ดินเพื่อประกอบอาชีพทำเกษตรกรรมและได้รับการส่งเสริม ให้มีความรู้ในการประกอบอาชีพจนทำให้มีรายได้ที่เพียงพอต่อการเลี้ยงดูครอบครัว สำหรับในส่วนประเด็นปัญหาเสรีภาพในการประกอบอาชีพเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับรุ่นบุตรที่เกิดในไทยของกลุ่มอดีตพรรคคอมมิวนิสต์มลายาที่ได้รับสัญชาติไทยกลับคืนมาแต่ทั้งนี้ทางราชการไทยได้กำหนดให้มีเลขบัตรประจำตัวประชาชนคนไทย 13 หลักที่ขึ้นต้นด้วยเลข 8 ซึ่งความเข้าใจโดยทั่วไปนั้นเป็นตัวเลขของบุคคลที่มีสัญชาติไทยจากการแปลงสัญชาติจึงทำให้ในบางหน่วยงานราชการเกิดความสับสนและเข้าใจผิดจนมีการปิดกั้นไม่ยอมรับสมัครคนกลุ่มนี้เพื่อสอบบรรจุเข้ารับราชการ

5.2.4 เสรีภาพในการแสดงอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ จากการศึกษาพบว่า เป็นหลักให้การรับรองและคุ้มครองกับบุคคลที่มีบทบัญญัติอยู่ในรัฐธรรมนูญไทยกับกฎหมายระหว่างประเทศ และทั้งสองกลุ่มยังคงสามารถดำเนินชีวิตตามวิถีทางชาติพันธุ์ในกลุ่มของตนได้อย่างเสรีโดยที่รัฐบาลไม่ได้มีกฎหมายใดมาปิดกั้นอีกทั้งสามารถธำรงรักษาวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีในกลุ่มของตนโดยมีความผสมกลมกลืนเข้ากับความเป็นไทยผ่านรูปแบบวิถีการดำเนินชีวิตในสังคมไทย

5.2.5 สิทธิทางการเมือง จากการศึกษาพบว่า เป็นหลักให้การรับรองและคุ้มครองกับพลเมืองหรือบุคคลที่มีสัญชาติไทยเท่านั้นตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญไทยกับกฎหมายระหว่างประเทศและถึงแม้ว่าคนต่างด้าวจะได้รับโอกาสพัฒนาสถานะเป็นบุคคลที่มีสัญชาติไทยแล้วก็ตามแต่สิทธิทางการเมืองภายใต้กรอบของกฎหมายยังมีการระบุไว้ให้แตกต่างกับบุคคลที่มีสัญชาติจากการ

เกิดซึ่งถือว่าเป็นสิทธิที่ด้อยกว่าพลเมืองของประเทศไทยที่มีสัญชาติไทยจากการเกิด อันได้แก่ สิทธิการออกเสียงเลือกตั้ง สิทธิการลงสมัครรับเลือกตั้ง และสิทธิการเข้าร่วมเป็นสมาชิกพรรคการเมือง เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ยังพบอีกว่าทางกลุ่มอดีตพรรคคอมมิวนิสต์มลายาฝั่งหมู่บ้านปิยะมิตรไม่สนับสนุนให้รุ่นบุตรในกลุ่มของตนเข้ามามีบทบาทในทางการเมืองของไทย

6. อภิปรายผลการวิจัย

จากการสรุปผลการศึกษาเพื่อตอบวัตถุประสงค์ในข้อที่ 1 และข้อที่ 2 นำมาสู่การอภิปรายผลการวิจัยได้ในสองประเด็นดังนี้ ในประเด็นแรก การจัดการของรัฐบาลไทยที่นำไปสู่การเกิดสถานการณ์ทางบุคคลใหม่ของทั้งสองกลุ่มโดยมีเงื่อนไขและปัจจัยสำคัญที่มาจากภูมิหลังและสภาพปัญหาของทั้งสองกลุ่มที่ในอดีตเป็นกองกำลังติดอาวุธเคลื่อนไหวและส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศไทย จนกระทั่งทำให้รัฐบาลไทยตัดสินใจเข้าปลดอาวุธและแปรสภาพให้เป็นพลเรือน โดยให้อาศัยอยู่ในประเทศไทยในสถานะคนต่างด้าวที่เป็นชนกลุ่มน้อยที่มีฝ่ายทหารเข้ามาดูแลรับผิดชอบรวมถึงการดำเนินนโยบายการบูรณาการชาติให้กับทั้งสองกลุ่ม ซึ่งผู้ศึกษาเห็นว่าเป็นผลดีกับทั้งสองกลุ่มโดยเป็นเพราะว่าได้ทำให้เกิดการพัฒนาสถานะทางบุคคลควบคู่ไปกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้คนภายในกลุ่มที่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ถึงแม้ว่านโยบายดังกล่าวอาจมีความคล้ายคลึงกับนโยบายที่รัฐได้ดำเนินการให้กับชนกลุ่มน้อยกลุ่มอื่นๆ แต่สิ่งสำคัญที่งานวิจัยในครั้งนี้ต้องการชี้ให้เห็นคือ การได้รับสิทธิในสัญชาติไทยเป็นกรณีพิเศษ ที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์อันดีและความใกล้ชิดระหว่างผู้นำของทั้งสองกลุ่มกับผู้ที่มีอำนาจรัฐในสมัยนั้นที่เอื้อประโยชน์ให้กับกลุ่มทั้งสองเป็นอย่างมากซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชูติ งามอรุณเลิศ และรุ่ง ศรีสมวงษ์ (2562 : 345-369) ที่พบว่า นโยบายการให้สัญชาติไทยจากการแปลงสัญชาติเป็นกรณีพิเศษให้กับชนกลุ่มน้อยที่ออกเป็นมติคณะรัฐมนตรีเริ่มปรากฏในชนกลุ่มน้อยกลุ่มแรกคือ กลุ่มอดีตทหารจีนคณะชาติ (ก๊ก มิน ตั้ง) กับชนกลุ่มน้อยกลุ่มสุดท้ายที่ได้รับคือ กลุ่มอดีตพรรคคอมมิวนิสต์มลายา และภายหลังจากนั้นทางรัฐบาลไทยไม่มีนโยบายพิเศษในลักษณะดังกล่าวเช่นนี้เป็นการเฉพาะกับชนกลุ่มน้อยกลุ่มใดอีกเลย

ประเด็นที่สอง การได้มาซึ่งสิทธิพลเมืองของทั้งสองกลุ่มตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบันเป็นไปตามสถานะทางบุคคลในประเทศไทย แม้ว่าสิทธิพลเมืองตามเข้าใจของคนส่วนใหญ่ให้เป็นสิทธิของบุคคลที่มีสัญชาติไทยตามที่ปรากฏอยู่ในรัฐธรรมนูญไทย หมวด 3 แต่ในขณะที่ทั้งสองกลุ่มเป็นคนต่างด้าวเข้าเมืองโดยชอบด้วยกฎหมายย่อมถือว่าได้รับสิทธิเสรีภาพตามหลักการรับรองและให้ความคุ้มครองกับมนุษย์ทุกคนที่อยู่บนโลกใบนี้ในกฎหมายระหว่างประเทศและในบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญไทยด้วยเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานศึกษาของ ปิ่นธเนศ แก้วรุ่งฟ้า (2556 : ง) ที่ระบุไว้ว่า การให้สิทธิกับคนต่างด้าวเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญไทยให้การรับรองและคุ้มครองกับบุคคลทุกคนโดยปรากฏอยู่ในหมวด 1 มาตรา 4 โดยเป็นการรับรองในสิทธิขั้นพื้นฐาน

โดยรวมสิทธิมนุษยชนกับสิทธิพลเมืองเข้าไว้ด้วยกัน แต่ต้องยอมรับว่าภายใต้บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญไทยรวมถึงกฎหมายอื่นๆ ได้สร้างเงื่อนไขที่ทำให้คนต่างด้าวถูกจำกัดขอบเขตของสิทธิและส่งผลทำให้ทั้งสองกลุ่มมีสิทธิด้อยกว่าบุคคลที่มีสัญชาติไทย ทั้งนี้เป็นเพราะว่ารัฐบาลไทยยึดติดกับความคิดเรื่องชาติที่อยู่บนฐานคติความเป็นชาตินิยม ดังจะเห็นได้จากในอดีตที่มีการตรากฎหมายขึ้นมาในหลายฉบับดังที่กล่าวไปในข้างต้นเพื่อกีดกันการได้รับสิทธิของคนต่างด้าวให้เท่าเทียมกับบุคคลที่มีสัญชาติไทย ถึงแม้ว่าในปัจจุบันรัฐบาลไทยได้ออกนโยบายที่เป็นการผ่อนผันและยืดหยุ่นการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวข้องกับสิทธิขั้นพื้นฐานของคนต่างด้าวที่เป็นชนกลุ่มน้อยจนทำให้สามารถเข้าถึงสิทธิได้มากขึ้นกว่าในอดีต แต่ในขณะปัจจุบันทั้งสองกลุ่มก็ยังคงประสบปัญหาด้านสิทธิในสัญชาติเสรีภาพในการประกอบอาชีพ และสิทธิทางการเมือง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ พันธุ์ทิพย์ กาญจนะจิตรา สายสุนทร (2543 : 107-108) ที่พบว่า บุคคลที่มีสัญชาติไทยจากการแปลงสัญชาติมักได้รับสิทธิที่ด้อยกว่าบุคคลที่มีสัญชาติไทยจากการเกิดโดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่มีสิทธิที่จะสมัครเป็นผู้แทนของประชาชนในการเลือกตั้งได้เลย

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

7.1.1 จากการค้นพบถึงปัญหาในเรื่องการได้รับสัญชาติของบุคคลในทั้งสองกลุ่มที่ทำให้ในปัจจุบันยังคงมีสถานะเป็นคนต่างด้าวที่ไร้สัญชาติอยู่เป็นจำนวนหนึ่ง ฉะนั้น ทางรัฐบาลไทยจึงควรเร่งหาแนวทางการปรับปรุงเกณฑ์การพิจารณาแปลงสัญชาติเป็นไทยให้เหมาะสมกับสถานการณ์จริงในโลกยุคปัจจุบันและควรพิจารณาขั้นตอนการพิจารณาให้สัญชาติที่จะสามารถทำให้รวดเร็วมากยิ่งขึ้น อีกทั้งควรเร่งหาแนวทางการแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากเจ้าหน้าที่รัฐระบุข้อมูลในเอกสารที่ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของบุคคลให้เกิดเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนเพื่อให้บุคคลดังกล่าวสามารถเข้าถึงสิทธิที่เท่าเทียมกับบุคคลอื่น

7.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

7.2.1 เจ้าหน้าที่รัฐไทยควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับข้อกำหนดสัญชาติและสภาพปัญหาของคนต่างด้าวที่เกิดขึ้นอย่างแท้จริงโดยยึดหลักความเสมอภาคและไม่ควรเลือกปฏิบัติเพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลเหล่านี้ได้สามารถแสดงถึงศักยภาพในตัวบุคคลที่จะเข้ามาเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่นของตนและประเทศ

7.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

7.3.1 ควรมีการทำวิจัยเพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงภายในทั้งสองกลุ่มนี้โดยมีบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองเป็นสำคัญ เพื่อให้เห็นถึงศักยภาพและการพัฒนาของกลุ่มที่ยั่งยืนเพื่อนำมาใช้เป็นเครื่องยืนยันความสำเร็จของการบูรณาการชาติและการให้สิทธิต่างๆ กับคนกลุ่มนี้

8. เอกสารอ้างอิง

- กาญจนะ ประภาศวุฒิสาร. (2546). **ทหารจีนคณะชาติ(ก๊กมินตั๋ง) ตกค้างทางภาคเหนือในประเทศไทย**. เชียงใหม่ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดสยามรัตนพรินต์.
- กิตติ รัตนฉายา. (2538). **ดับไฟใต้กับพรรคคอมมิวนิสต์มลายา**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ดวงแก้ว บริษัทสหธรรมิก จำกัด.
- ชุตติ งามอรุเลิศ และรุ่ง ศรีสมวงศ์. (2562). มาตรการทางกฎหมายในการแก้ไขปัญหาการแปลงสัญชาติเป็นไทย : ศึกษากรณีคนไร้สัญชาติ. *MFU Connexion Journal of Humanities and social Sciences*. 8(1). 345-369.
- ชัยโชค จุลศิริวงศ์. (2541). **ปัญหาของชนกลุ่มน้อยสัญชาติพม่าและจีนฮ่อในประเทศไทย เอกสารการสอนชุดวิชาปัญหาการเมืองส่วนภูมิภาคและชนกลุ่มน้อยในหน่วยที่ 10**. พิมพ์ครั้งที่ 11. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ธานินทร์ ณะอม. (2527). **นโยบายการแก้ปัญหาความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้**. วิทยานิพนธ์หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต. คณะรัฐศาสตร์ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปิ่นธเนศ แก้วรุ่งฟ้า. (2556). **ความคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของคนต่างด้าวตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ศึกษากรณีสิทธิมนุษยชนกับสิทธิพลเมือง**. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. คณะนิติศาสตร์ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พันธุ์ทิพย์ กาญจนะจิตรา สายสุนทร. (2543). **ปัญหาการยอมรับให้สัญชาติโดยการแปลงสัญชาติแก่คนต่างด้าว**. ทนุอดหนุนการวิจัยจากสถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุภางค์ จันทวานิช. (2561). **วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 24. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อมรา พงศาพิชญ์ พลศักดิ์ จิรไกรศิริ และธเนศ วงศ์ยานนาวา. (2525). **การศึกษาเปรียบเทียบผู้อพยพทางบกในค่ายอพยพคนลาว คนเขมร และคนเวียดนาม**. ทนุอดหนุนการวิจัยจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Charoenwong, Kaemmanee. (2004). **Evacuation of the Nationalist Chinese (Kuomintang/ KMT) Troops in Northern Thailand from the 1950s to Today**. Retrieved 4 April 2020. จาก https://icu.repo.nii.ac.jp/index.php?action=pages_view_main&active_action=repository_view_main_item_snippet&pn=1&count=20&order=16&lang=japanese&creator=charoenwong+kaemmanee&page_id=13&block_id=28
- Peng, Chin. (2003). **My side of History**. Singapore : Media Masters Pte Ltd.

Taylor, H. Robert. (1973). *Foreign and Domestic Consequences of the KMT Invention in Burma*. data paper : number 93 Southeast Asia Program Department of Asian Studies. New York : Cornell University.

9. คำขอบคุณ

การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิพนธ์ โชะเฮง ประธานอาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.บุญอริ ยีหมะ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มุฮัมหมัด อิลยาส หัวหน้าอาจารย์ที่ปรึกษา และศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.เอนก เหล่าธรรมทัศน์ ประธานกรรมการสอบ ดร.ศราวุฒิ อารีย์ กรรมการสอบ ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิและคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำ เสนอแนะ และขอขอบพระคุณครอบครัวเพื่อนๆ รวมถึงท่านอื่นๆ ที่ไม่ได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้